

ČASOPIS PRIEVIDZSKEJ FARNOSTI
BARTOLOMEJ

ROČNÍK XIV.

ČÍSLO 7

JÚL 2006

**Odpočinok ako spôsob duchovnej aktivity - Ahojky! - Rozhovor
Reportáž z Charity sv. Vincenta - Misie - Program obnovy**

Odpočinok ako spôsob duchovnej aktivity

Po dlhých mesiacoch naplnených cieľavedomou prácou prichádzajú týždne odpočinku. Prázdniny nie sú odvodené od slova prázdnota a čas, ktorý máme pred sebou má regenerovať naše telesné a duchovné sily. Spôsob oddychovania je rôzny: návšteva blízkych príbuzných, výlety do hôr, zdolanie horského veľikána, čas strávený pri vode v letnom sparne, ale aj púť do blízkeho či vzdialenejšieho miesta.

Ľudia odnepamäti obľubovali putovanie do mariánskych svätýň. V kresťanstve to bol Rím - k prahom svätých apoštolov Petra a Pavla, Jeruzalem - miesto spojené s utrpením, ale aj zmŕtvychvstaním Pána Ježiša, Santiago de Compostella v severozápadnom Španielsku - hrob sv. apoštola Jakuba. V televíznom dokumente mal som možnosť vidieť a vypočuť si názory pútnikov, ktorí z mnohých častí Európy dodnes putujú do Compostelly. Aj keď nie všetci boli veriaci, predsa púť spojená s fyzickou námahou bola pre nich cesta k objavovaniu vyšších - duchovných hodnôt.

Človek vytrhnutý z každodenného stereotypu práce, ponechaný v cudzom svete na seba, si viac uvedomuje svoju závislosť na Bohu a jeho vedení. Púť má vyšší zmysel vtedy, keď ju obetujeme na nejaký dobrý úmysel, je to aj vhodný spôsob pokánia, ktorý cítime aj v našich no-

hách. V priebehu putovania vidíme nové kraje, stretáme nových ľudí a zisťujeme, že život všade je o tom istom, ako u nás.

Naša vlasť - Slovensko je rajom pre turistov a pútnikov: na malom teritóriu je sústredených množstvo prírodných krás, ale aj miest spojených s modlitbou a obetavosťou: Šaštín, Staré Hory, Levoča sú azda najznámejšie v jednotlivých regiónoch, ale aj v našom okolí nachádzame menšie pútne miesta, kde môže naša duša pookriať - Prievidza, Rajecká Lesná, Nitrianske Pravno, Veľké Uherce...

Nech teda čas najbližších týždňov pre nás nie je dobou dolce farniente - sladkého ničnerobenía, ale časom telesného a duchovného pookriatia, ktorý nám pomôže si uvedomiť naše životné poslanie v rodine, práci, škole a farnosti.

Pavol Kollár, SchP.

Foto zo sv. omše pod Malým Gričom
Na sviatok svätých Cyrila a Metoda

Ahojky!

Kráčala som ulicou, tešila sa z letnej horúčavy a plánovala si prázdniny... Zrazu ma pozdravilo pre mňa neznáme dievča: „Ahoj, Betka!“. Na chvíľku som z toho bola mimo, nevedela som sa rýchlo zorientovať, kto to je, kde som ju stretla, z kade ju poznám... Lovila som v pamäti, ale nič mi nenapadlo.

So širokým úsmevom na perách dodala: „Ty si ma asi nepamätáš, ale ja teba áno. V škôlke sme boli najlepšie kamarátky...“ Ten moment si budem pamätáť navždy. Zatvárala som sa ako človek, ktorému sa po dlhej dobe vrátila stratená pamäť: „Veronika! Ako som len mohla zabudnúť! Pamätám si ťa, len si sa tak zmenila, že som ťa nespoznala...“ Dali sme sa do reči o tom, kde študujeme, čo robíme, či niekoho zo škôlky stretávame, čo robíme vo voľnom čase. Sme síce staršie, ale niečo sa nezmenilo po tých rokoch. Stále sme obe riadne ukecané a máme si čo povedať.

Prečo som spomenula túto príhodu? Možno preto, lebo sa už začali prázdniny a ja mám teraz veľa

možností stretnúť ľudí, na ktorých som cez rok zabudla, lebo som ich nestretala, možno preto, že mám dosť času na to, aby som sa ozvala tým, ktorí by o mne radi niečo konečne počuli a možno len preto, že táto príhoda ma presvedčila o tom, že priateľstvo, také ozajstné, prežije aj roky bez toho, aby do neho niekto investoval, ak je samozrejme vystavané na pevných základoch.

Ale leto nie sú len príležitosti pre stretnutia. Je to tiež šanca všimnúť si, pozorovať a pamätáť si krásne momenty prežiarené slnkom a poznačené dvojmesačným voľnom, ktoré iste dobre padne najmä „utrápeným“ študentom. Ako píše G.K.Chesterton vo svojej knižke Ohromné maličkosti: „Nikdo z nás nepremýšľá dostatečne o veciach, na ktoré sa díva. Ale dopřejme očiam klid. Proč by měly být tak líné? Cvičme si zrak tak dlouho, až se naučí vnímat ohromné maličkosti rozseté po světě a prostě jak zahradní plot. Budme atlety zraku.“

Stretnutie s dávnou kamarátkou možno bolo len maličkosťou, ale tak ohromnou a krásnou, že si to budem pamätáť veľmi dlho, snáď navždy. Ale úprimne. Nespoznala by ma, keby nechodila s očami otvorenými dokorán.

Preto vám, všetkým, prajem krásne leto plné úžasných zážitkov, dobrodružstiev... A nezabudnite poriadne otvoriť oči a vnímať letný svet okolo seba, ľudí, ktorých stretnete, lebo sú to možno vaši už zabudnutí priatelia zo škôlky. Predovšetkým však užívajte Božie dary, voľno, slnečné lúče a ohromné maličkosti našich dní.

Albi (Alžbeta Minčíková)

DNES NA SLOVÍČKO S RIADITEĽKOU CHARITY SV. VINCENTA BC. ANGELIKOU PAŽICKOU

Riaditeľkou Charity sv. Vincenta sa stala v auguste 2005. Prešla štúdiom odboru sociálno - právnej činnosti. Pracovala ako účtovníčka. Rok bola na Misijnej škole v Podolínci - v spoločenstve Rieka života u redemptoristov. Boh jej splnil túžbu pracovať s ľuďmi, ktorých má vôkol seba. Má ich rada a snaží sa im rozumieť. Zapája sa do každej práce. Je priateľská, plná plánov... Taká je tridsiatnička Angelika.

Angelika:

Títo ľudia potrebujú pomoc a lásku

„Skôr bývala charita otvorená do 13.00, teraz je do 16.00 a niekedy aj do večera. Lepšie, keď sa zdržia tu na dvore, alebo pri televízii, peknom videofilme, než sa flákať po meste, či robiť zle. Napríklad, pán Bartko zrýľoval temer celú záhradu. Nie všetci sú klasickí bezdomovci. Treba mať k nim individuálny prístup. Sú medzi nimi aj rodinní vydedenci, no aj bývalí podnikatelia. Iní prišli o prácu, byť i o rodinu. Aj tu platí: Nikdy nevieme, ako dopadneme my. Cez letné mesiace brigádujú po fabrikách, dokonca išli pracovať do Slovinska. Niektorí sú závislí na alkohole a iných omamných látkach. Spolu žijú, spolu pijú, aj sa pobijú, i nažalujú na seba. Niektorí nechali deťom byty, alebo ich zanechal partner. Spúšťacím momentom pre život na ulici u mnohých bola situácia, keď prišli o finančnú istotu v živote. Jednoducho sa im rozsypal svet. Potrebujú pomoc. Denne podávame 15 – 30 porcií obeda, niekedy i viac. Polievku dostávame zdarma od firmy Bespa Strav od obetavej pani Čulagovej.

Na **Veľkonočné sviatky** dostali balí-

ček, dobrovoľníci im sami pripravili a v nedeľu prišli vydať rezne so šalátom. Obetavo ich obsluhovali a oni sa im za to vonku „odmenili“ – surovo sa pobili. Títo majú sem zákaz vstupu. Cez **Vianočné sviatky** tu v Charite trávili s nami sviatky aj ľudia osamotení, opustení. Okrem iných sa na obsluhu cez sviatky podieľal aj Marcel Puvák, ktorý sa s bezdomovcami porozprával, aj pomodlil. Zákuskami i ovocím na sviatky nás už roky zásobujú spoluobčania.

Niektorých ľudí je treba občas usmerniť. Pre niektorých je lepší osobný príklad. Aj dnes som našla ligotajúce sa umývadlo v ich umyvárni. Pani Majka, jedna z našich klientov, sa vzorne stará o čistotu a poriadok v jedálničke, hygienickom zariadení a aj na dvore. A kedy

mám na nich čas? Najlepšie pri práci s nimi, v záhrade. Mnohí sa radi zapájajú do prác okolo záhrady a domu.

Časopis Cesta je mesačnik abstinentov, bezdomovcov a sympatizantov.

Prosím čitateľov nášho farského časopisu Bartolomej, aby sa nebáli kupovať tento časopis a podporili tak našu distributérku Máriu. Tento časopis vám ponúka pred prievidzskými kosťmi za cenu 20 Sk.

Zo srdca chcem poďakovať všetkým, ktorí podporujú charitu materiálne, potravinami, aj financiami. V daroch sú ľudia štedrí, a tiež mnohí darovali 2 % z daní. Potrebujeme postupne poopravovať charitný dom. Hľadáme dobrovoľníkov na vydávanie polievky v sobotu a taktiež na opravu domu. Mali sme jedny dvere na rozpadnutie a mladý muž, Jožko, nám ich opravil. Je dobré, že tu máme aj mládežnícke stretká s pánom kaplánom Michalom. Keď treba napríklad niečo odviezť, zabezpečiť, s niečím pomôcť, mladí radi poslúžia, sú úžasní. A je tiež dobré, že tu vidia obrátenú stránku života medzi týmito ľuďmi. Je veľa ľudí, ktorí prišli, pomohli, a bolo

by treba znova pomôcť. Každá ochotná ruka je potrebná. Pomáhajú nám ľudia i s právnymi vecami, úradnými záležitosťami. A tiež modlitbou. Našej činnosti vždy rád pomôže aj pán dekan, Mons. Ján Bednár. Zápasíme s nedostatkom zodpovedných ľudí pre pomoc v charite. Mali by sme pripraviť projekt pre pracovnú terapiu s našimi klientmi.

Blíži sa pätnáste výročie charity v Prievidzi

Naša Charita sv. Vincenta je nezisková organizácia. Chystáme kadečo. S Božou pomocou a požehnaním to ide. Ďakujeme vopred všetkým. Čudovali by ste sa, ako ľudia nechcú byť menovaní a zo srdca radi pomôžu.

Ing. Gabika prišla o zamestnanie. Je tu na aktivačných prácach dvakrát do týždňa (mnohokrát i viac, keď treba). Je plná entuziazmu. „Dnes sa už z titulov nestriela. Šijem, prišívam gombíky. Je treba všetko robiť s láskou...“

Gabika - kuchárka: Do budúcnosti by som bola rada, keby sa viac zeleniny vypestovalo v záhrade. Aj ja túto prácu robím rada.

Padlé mince na dne fontán

(reportáž)

Hovoríme im bezdomovci. Niektorí sa nad oslovením pozastavia, iní sú na to hrdí...

„No a čo je na tom?“, vravia. „Som bezdomovec, konečne som oslobodený z večných hádok doma, aj keď hladujem a trasiem sa zimou, prežívam tieto dni v slobode – neviem, čo bude zajtra. Iní sa o slobode vyjadru-

jú opatrne, alebo mlčia. Majú za sebou pestrú minulosť, v tých lepších prípadoch radšej zaklamú. U niektorých prevláda apatia, zmierenie sa s tým, ako žijú, nemajú silu niečo zmeniť, holdujú alkoholu. Niektorí sa modlia (ako sa modlievali v detstve), spomínajú dobrotu rodičov, iní svoje detstvo zaznávajú, nechcú o ňom a o rodine počuť. Obviňujú, nemôžu, nechcú odpustiť nikomu, ani sami sebe. Jeden sa vyjadril: „Rád by som vymenil studené noci po staniaciach, či pod mostami za lepšie miesta bývania, len nie sa vrátiť do pekla, ktoré som prežíval doma. Chýbala nám láska...“

Iní už aj odpustili, v skrytosti snívajú o návrate domov, žijú v obavách – strachu. Spomínajú svoje deti, ktoré boli pre nich pýchou, stále ich majú radi. O životných partneroch nechcú hovoriť. Ďalší prepísal svoj dom na deti a nemá

sa kam vrátiť. „Prišiel som o prácu, nevládal som užiť rodinu, vznikali hádky, psychicky som to nezvládol.“ „Už sa nedokážem zaradiť do spoločnosti... Doma ma nechápu, ani ja ich. Nie je o mňa záujem.“ Ako ťažký balvan, padá z ich úst jeden bolestný argument za druhým.

Pred kostolom

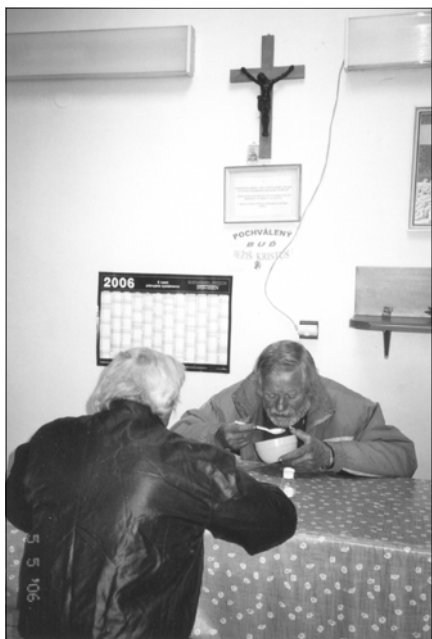
Pravdu, ktorá vyniesla týchto ľudí na cestu ich križa, pozná iba Pán, ktorý je darcom života. „Aj sa k Nemu pomodlím, zjdem do kostola, som veriaci, naozaj.“ – vyjadruje sa neďaleko stojaci pán. Obyčajne nechcú byť menovaní.

Časť z nich denne stretáme žobrajúcich pri kostole. Sú medzi nimi rozličné vekové kategórie ľudí, s rôznym vzdelaním, povahou i charakterom. Chorí a rôzni... jednoducho - Božie deti.

„Nedám im ani halier, obratom to prepíj,“ kričí ženička, prechádzajúca obďaleč. A jeden sa odvážne bránil: „Je mi zima, aspoň dnes sa na noc zahrejem hriatym, ktovie, či dožijem zajtrajška.“ Pristúpi k nemu ďalšia pani a obdarúva ho chlebom. Táto pani bezdomovcov potichu obhajuje, že nech sú, akí chcú, pre Boha sú takými istými originálmi ako my... „A v dnešnej zložitej dobe sa môžeme stať bezdomovcom z hodiny na hodinu“, dodáva. Istý pán farár sa vyjadril, že má s nimi súcit, aj keď ho občas „vytočia“. Vraj by nechcel byť bezdomovcom ani na minútu.

V charite, ako v úli

Keď som vošla do dvora Charity sv. Vincenta na Sládkovičovej ulici v Prievidzi, môj pohľad sa uprel na kvitnúce záhonky, vyzametáný chodník, uprataný dvor, vonku na stole jabĺčka (od darcov), ešte aj vyprané prádlo viselo na šnúrach. Z dverí charity odchádzali

občania obdarovaní šatstvom v náručí, ďalší prichádzali preň. Nazrela som do záhrady, bola zrýľovaná a sem tam sa už drali zo zeme výhonky jarného šalátu. Hneď na dvore mi udrela do nosa vôňa obeda. Pred podávaním obeda bezdomovcom, mi to pripadalo ako v úli. Jedni pozerali televízor a rozkladali taniere, iní dokončovali osobnú hygienu v sprchovacom kúte.

Čo bolo predtým a čo potom?

Na okamih sa vo mne niečo vzpriechilo klásť im otázky. A tak som si opakovala: len nie slzy...

Po káve a modlitbe so mnou sa niektorí ostýchavo rozhovori.

- J. „Pohádali sme sa s mužom, odišla som od neho, hovorí celkom šikové žieňa s dobitou, opuchnutou tvárou. Po čase som si našla priateľa a toto na tvári mám od neho na pamiatku.

S priateľom sme mali prenajatý byt, takto ma dokaličil. Už 3 týždne spávam po stanicích. Či ľúbim svoje deti? Kto by deti neľúbil. Neverím však už ani sama sebe. Doma sme mali prasiatko, kravu, sliepky, ja som bola otrokom doma a muž zveľadľoval dom zvonku.“

S plačom pokračovala: „Nikdy sa nechcem vrátiť k mužovi, otcovi detí. Veď mám už tri dospelé deti. Dcérka je v Španielsku, syn ženatý, a jeden syn žije s otcom. Štyri roky som takto vo svete. Každý večer sa modlím, už celé roky.“ „Skúste odpustiť aspoň cez modlitbu.“ - tíško som dodala.

- Na lavičku sa začali ku mne trúsiť jeden po druhom.

- M. „Bola som vydatá, muž žije s družkou. Nerozumeli sme si. Deti sú dospelé, zárobkovo činné.“ Spýtala som sa pani, či nechce vrátiť čas. „Chcela by som, a ako veľmi. Všetky tri deti si

navštevujem, som vyučená ako kuchár - čašník, verím, že si nájdem robotu. Ochorela som, keď som robila s lepidlami. Mama sa rozhodla ísť do penziónu. Súrodenci sú zabezpečení. Moja mladosť života je ukrátená. Chodím aj do kostola, takže mám akúsi nádej. Naozaj rada čistím, riadim, upratujem. Teraz spávam u sestry.“

- V. „Som rodák z Martina, mal som veľmi ťažké detstvo. Neozženil som sa. Súdnou cestou sme sa nasťahovali sem do Prievidze. Boli sme tri deti. Mama chodila pracovať do Karlových Varov. Robil som v obuvníctve, v Tatranábytku, na družstve. Bývam v nocľahárni na Košovskej ceste. Chystám sa ísť robiť do Nitrianskeho Rudna. Chcem ísť ťahať z lesa drevo s koňmi. Takú robotu som už robil. Kedysi dávno som začínal obedovať v Charite v Dome osvetly.

Veľmi dobre tu varia. Zaplatím si a jedlo – polievka je aj v sobotu. Som tu veľmi spokojný. Boh mi veru veľmi dobre pomáha. Nič mi nechýba, len trochu súkromia, lebo bývame piati na izbe. Chodím zbierať lesné plody. Mám aj prvé sväté prijímanie. Mama mi ešte žije.“

- **bez mena** „Všetko sa mi v živote domotalo. Stratil som aj prácu. Nemám kde bývať. Tak bývam pod stanom. Býval som doma, mám už dospelé deti, a býval som aj u priateľky.“

Nechcem sa naspäť vrátiť tam, kde som žil. Hovorí sa: „Pomôž si človeče, aj Boh ti pomôže.“, modlím sa.“

- **bez mena** „Ja nič nepoviem, lebo budem mať doma problém.“

- **bez mena** „Ja som dvadsaťtri rokov bezdomovcom. Mám 58 rokov, spával som kade-tade, ale v Boha verím.“

- **M** „Som 10 rokov vonku, spával som aj v stane, i vonku, prikrytý oblohou. Po rozvode som však býval na slobodárke. Dali ma aj do televízie, keď som začal spávať v stane.“

- **I** „Nechodím sem na jedlo každý deň, lebo bývam 15 km odtiaľto. Nie som bezdomovec. Rád si tu s chlapmi porečným. Som veriaci, pristupujem k spovedi i k sviatostiam. Vedú ma na úrade práce, som vyučený stolár. Mám 43 rokov. Je tu dobrá riaditeľka aj kuchárka, všetci sú tu dobrí. Som slobodný. A teplá polievka podaná s láskou robí zázraky. Rád pracujem, mám odpracované vyše 20 rokov. Boh sa o mňa stará. Doma sú starí rodičia, brat je inžinier, býva ďaleko. Moja priateľka má prácu.“

- **bez mena** „V 93 roku som prišiel z basy a odvtedy som tu.“

- **bez mena** Kde spávate? „Na rieke. Mám chatu. J Asi skôr budú. Sem chodím preto, lebo sú k nám dobrí.“

- Mária okopávala hrach a potom išla pre polievku. Viliam polial záhonky. Popri rozhovore som im rozdávala obrazy, rôzne modlitbičky a zázračné medaily od sestričiek...

Rozhovor a reportáž pripravila

Anka G.

Foto: autorka textov

Drahý brat v Kristovom kňazstve

HELic. THDR. PAVOL KOLLÁR, SCH.P.,

v tomto roku si pripomenieš 30 rokov svojho kňazstva.

Pri tejto príležitosti chcem Ťa srdečne pozdraviť a poďakovať za všetko, čo si vykonal vo svojom kňazskom živote pre Banskobystrickú diecézu.

Skúsenosť z posledných desaťročí čoraz viac naznačuje, ako je veľmi potrebný kňaz v Cirkvi a vo svete v zodpovedajúcej evanjeliovej podobe.

Preto Ti zo srdca želám, aby v tvojej duši kvitli všetky čnosti, ktoré prislúchajú Tvojmu stavu, aby si naďalej bol skutočným „Kristovým vyslancom“ pre tento svet.

S vďakou Ti žehná

† Mons. Rudolf Baláž,

banskobystrický diecézny biskup

K prianiu všetkého dobrého sa pripája aj redakcia časopisu Bartolomej. Pátrovi Pavlovi prajeme veľa Božej múdrosti a neustálu ochranu Panny Márie.

Fanúšikovia gospelu POZOR Gospelová kapela KÉFAS v Prievidzi!

Aj Vám už dlho chýba v Prievidzi koncert nejakej známej gospelovej kapely? Vravíte, že sem nikto známy nechodí spievať? Tak sa môžete začať tešiť. Na tradičnej každoročnej Mariánskej púti tohto roku vystúpi kapela KÉFAS z Ružomberka. Pre tých, ktorí ich nepoznajú, prezradím, že ide o kapelu hrajúcu prevažne rock, ktorú dnes tvorí 5 hudobníkov a spevákov. Kapela KÉFAS vznikla na prelome rokov 1994-95 z existujúcej doprovodnej skupiny spevokolu JUVENTUS. Zloženie kapely sa za 10 rokov viackrát zmenilo, spievali v nej aj *K. Barancová* a *M. Laškoštiková* pôsobiace aj v ďalšej známej kapele MIMICRY. Vedúcim kapely Kéfas, spevákom a manažérom je *Luboš Kúttnik*, ktorý súčasne hrá aj na akustickej gitare. Na elektrickej gitare hrá a spieva *Vlado Klímek*. Na klávesoch ich doprevádza *Milan Hatala*, na basovej gitare *Peter Bačkor* a tempo celej kapely udáva bubeník *Jozef Hanousek*. Zvukovú aparatúru má na starosti *Dušan Kolčák*.

Vystupovali už na mnohých gospelových festivaloch: VERÍM PANE v Námestove, CAMPFEST v Tatranskej Lomnici, ALELUJA v Sabinove a iných. Okrem toho koncertovali na nespočetne veľa miestach nielen v okolí Ružomberka. Hlavným poslaním Kéfasu je podeliť sa o svoju vieru s inými mladými a preto sú ich koncerty zamerané evanjelizačne. Kéfas hrajú piesne vlastnej tvorby, ktoré

si môžete vypočuť na dvoch albumoch: na albume **POKLADY** vydanom na jar roku 1999 sa nachádzajú také hity, ako napríklad: *Máš, Koľko dní, Jemu a Ako*.

V roku 2004 dozrela ďalšia úroda piesní Kéfasu na novom albume **5 PÍSMEN**, na ktorom si našli miesta ďalšie úspešné piesne: *Kým Ťa mám, Blázon* a iné. Ich piesne môžete počuť na RÁDIU LUMEN, v spolupráci so štúdiom LUX COMMUNICATION nahrali pre reláciu POLTÓN aj videoklipy k piesňam *Blázon* a *Poklady*. V poslednom období kapela boduje v GOSPELPARÁDE na Rádiu Lumen s piesňou *Prvý a posledný*.

A kedy ich budeme počuť v Prievidzi naživo?

V SOBOTU 12. AUGUSTA 2006 O 20:00 VEČER

Kde?

PRI MARIÁNSKOM KOSTOLE počas Prievidzskej mariánskej púte.

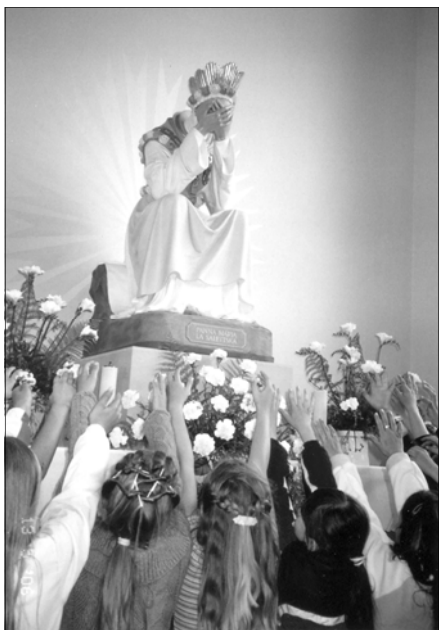
Marek Šimurka

zdroje: www.kefas.szm.sk,
www.skmusic.sk

„Nakazme sa pokorou“

„Mária prichádza k svojim deťom vždy včas.“ Takto zdôrazňoval v kázni páter Wieslaw, saletín v Chrenovci, na májovej púti. Bol predvečer dňa matiek. Program celého dňa sa upriamil na Mat-

kinu lásku. Plačúca Mama Lasaletská bola ústrednou témou každého srdca a nám, matkám, sa liali slzy ako z krhly. Všade okolo nás boli deti, či už z Považskej Bystrice, Veľkej Mane, Chrenovca a okolia. Jeden krdlík detí pribehol rovno pred oltár spievať, druhé deťúrence sa modlili s pátrom Andrejom sv. ruženec a ďalšie prišli pozdraviť vzácnu Perlu v bielych šatočkách. Aj kvety sa sklánali pred týmto dňom Božej lásky... Ved' bol 13. máj a Matkine posolstvá sú aktuálne po celý rok. Pri sv. omši, ktorú celebroidal páter Wieslaw, koncebrovali pátri Czeslaw, Peter, Antonin, Zbigniew, Bogdan. Otec Wieslaw pripomenul, že Mária sa za nás prihovára u Boha, ktorý je nám blízky. Vyzýva nás k pokore a chce, aby sme sa pokorou „nakazili“. Prosi, aby sme sa všetci učili odvahe, добрote a dôvere v Trojjediného Boha.

Ďakujeme ti svätá mama za tvoj diamant srdca, že sa o svoje deti tak staráš a nech sme kdekoľvek vo svete, že nás ochraňuješ.

Text a foto: A.G.

Tretie prikázanie

(druhá časť)

NEDEĽNÁ POVINNOSŤ

Cirkevné prikázanie vymedzuje a upresňuje Pánov zákon: v nedeľu a v ďalších prikázaných sviatkoch sú veriaci viazaní povinnosťou zúčastniť sa na sv. omši. Povinnosť účasti na omši splní ten, kto sa zúčastní sv. omše, kedykoľvek sa koná katolícky obrad, buď v deň sviatku alebo večer predchádzajúceho dňa.

Účasť na eucharistickej obeti,

t.j. na sv. omši je základným potvrdením, že sme kresťania katolíci. Preto sú veriaci povinní zúčastniť sa sv. omše v zasvätené dni. Ospravedlnení sú iba vtedy, keď sa z vážnych dôvodov nemôžu zúčastniť na sv. omši, napr. sú chorí, starajú sa o kojenca a iné vážne dôvody, alebo sú od nej svojim farárom dišpenzovaní. Tí, ktorí o túto povinnosť vedome nedbajú, dopúšťajú sa ťažkého hriechu.

Účasť na spoločnom slávení nedeľnej sv. omše je svedectvom príslušnosti a vernosti Kristovej Cirkvi. Týmto spôsobom veriaci dosvedčuje svoju účasť na spoločenstve viery a lásky. Zároveň spoločne vydávajú svedectvo o Božej svätosti a o svojej nádeji v spasenie. Vzájomne sa posilňujú pod vedením Sv. Ducha.

Cirkev doporučuje veriacim: Ak sa z dôvodov nedostatku duchovných, alebo z iného vážneho dôvodu nemajú možnosť zúčastniť sa sv. omše, veľmi sa doporučuje veriacim, aby sa zúčastnili bohoslužby slova, ak sa koná podľa predpisu diecézneho biskupa vo farskom kostole alebo na inom posvätnom mieste, alebo aby sa venovali po náležitú dobu modlitbe, sami alebo v spoločenstve rodín.

DEŇ MILOSTI A PRACOVNÉHO POKOJA

Ustanovenie dňa Pána prispieva k tomu, aby bola všetkým daná možnosť mať taktiež dostatok pokoja a voľného času k životu rodinnému, kultúrnemu, spoločenskému a náboženskému, hovorí II.vatikánsky koncil. V nedeľu a v ostatných zasvätených sviatkoch sa veriaci majú zdržiavať tých prác alebo činností, ktoré sú na prekážku bohopocte a radosti, ktorá je vlastná dňu Pána a zabraňujú konaniu skutkov milosrdenstva a nevyhnutnému uvoľneniu mysle človeka ako aj tela...

Potreby rodiny alebo veľká spoločenská užitočnosť sú oprávneným ospravedlnením od zachovania príkazu nedeľného pokoja. Veriaci však musia bdieť, aby nezavádzali tzv. oprávnené ospravedlnenia zvykmi, ktoré škodia náboženstvu, rodinnému životu a zdraviu.

Toto sv. Augustín komentuje nasledovne: Láska k pravde hľadá posvätný čas, po-

treba lásky prijíma spravodlivú prácu.

Patrí sa, aby si kresťania, ktorí majú voľný čas, spomenuli na svojich bratov, ktorí majú tiež potrebu a tie isté práva, a nemôžu si odpočinúť pre svoju chudobu a núdzu. Kresťanská zbožnosť zasväcuje tradične nedeľu dobrým skutkom a pokorným službám, ktoré potrebujú nemocní, zoslabení, starí, atď. Kresťania majú svätiť nedeľu tým, že venujú čas a pozornosť svojej rodine a príbuzným, čo nemôžu robiť vo všetkých dňoch.

Nedeľa je vhodná doba na zamyslenie sa, mlčanie, štúdium a rozjímanie, ktoré prospieva rastu vnútorného a kresťanského života.

Svätiť neделе a sviatky si vyžaduje spoločné úsilie. Každý kresťan sa musí vyhnúť tomu, aby bez potreby uložil inému niest', čo by mu bránilo svätiť deň Pána.

Misie v Terezkiných Lupeňoch

„Ó Ježišu, moja láska, môj život. Ako uskutočniť túžby mojej malej duše?... Hoci som taká maličká, chcela by som osvecovať duše ako proroci, učitelia Cirkvi, mám povolanie byť apoštolom... chcela by som prejsť po celej Zemi, hlásať tvoje meno a zasadiť na pôde neveriacich tvoj slávny kríž.“ (sv. Terézia z Lisieux)

Predstavme si betónové sídlisko, sem- tam stromček, krik, obchody, krčmy – toľko dobrých ľudí... a zrazu sa rozhodne Boh vojsť práve tam a premeniť púšť na pramene svojej lásky. Vyberie si ochotných ľudí, dá im múdrosť a postavia Boží dom. Zasadí semiačko a sídlisko sa postupne zmení na veľkú záhradu jeho kvetov. „A kvety potrebujú živú vodu pokory“ ako napísala svojej predstavenej sv. Terezia. Určite nás napadá, či nemá „prsty“ v prosbe o tento chrám práve ona. Ved' rovno medzi panelákmi, vyžaruje Božia Láska v Božom dome, ktorý nesie meno tejto učiteľky Cirkvi.

Ktosi si raz vzdychol: „Tu stavať kostol?“ Áno, práve tu, na tomto mieste Pánovi veľmi záleží. Iba On vie všetko premeniť na dobré pomocou svojich duchovných pastierov. Takto, či podobne, vyrástla v Prievidzi na sídlisku Zapotôčky nová farnosť sv. Terézie z Lisieux. Koľko to dalo starostí, námahy a obeti, vie iba najvyšší Stavitel'.

6. - 14. máj 2006

„Budú misie!“ Čítame na tabuliach oznamov v prievidských kostoloch. „Čo sú to tie misie?“ Opýta sa nejeden z nezainteresovaných. Kto sú to tí pátri Redemptoristi? A to, že ľudia informovaní, dobre apoštolovali, prejavilo sa na veľkej účasti na mi-

siách. Šiesteho mája bolo slávnostné zahájenie misií počas sv. omše. Správca farnosti dp. Maroš Milo symbolicky odovzdal svoju štólu pátrovi Ivanovi, rodákovi z Nedožier - Brezian a „poveril“ ho na týždeň vedením farnosti. Pán kaplán Veverka asistoval misionárom. Ďalším misionárom, stálym spovedníkom, bol páter Marcel. S radosťou privítali veriaci aj tretieho misionára, rodáka z Prievidze pátra Róberta. Doslova nabitý duchovný program pozýval každú jednu dušu. Tiché adorácie, nádherné detské sv. omše, katechézy pre ženy, pre mužov sv. omše pre deti do 13 rokov, sv. omša a 2 krát stretnutia s mládežou od 14 do 35 r., každodenné misijné príhovory, sv. omša pre starších a chorých spojená s udeľovaním sviatosti pomazania chorých. Misionári zo Starých Hôr potešili obyvateľov penziónu sv. omšou v penzióne aj udeľovaním sviatosti po-

mazania chorých priamo v penzióne. Počas misií výhradne spovedali len pátri redemptoristi.

Každodenné stretnutie s pátrami v tejto misijnej škole isto zanechalo v srdciach veriacich i neveriacich isto hlbokú brázdú. V jednej kázni páter Ivan povedal: „Tu, v dome Otca, nikdy nebude nedostatok lásky. Ak sa vás opýtajú, čo je to sviatosť zmierenia, odpovedzte: Je to objatie milujúceho Boha Otca. Kristus nás vždy objíma svojou láskou. Každá super muzika, hudba, zábava, nech je to čokoľvek, kdekoľvek, je šuvix proti tomu, ako keď kňaz zdvihne pri spovedi nad tebou ruku a povie: - Ja ťa rozhrášujem v mene Otca i Syna i Ducha Svätého. - To by sme mali vidieť, čo sa vtedy začne diať v nebi ... ako sa radujú a veselia, lebo sme sa vrátili k Otcovi. Neodsudzujme ľudí, ktorí sú vzdialení od Boha. Modlime sa za nich. A to práve teraz, aby bolo vidno naše skutky. Že sme boli tí, ktorí v tejto misijnej škole chceli svoje srdce odovzdať Ježišovi Kristovi.“

Nádherne bolo vzájomné poďakovanie kňazov i veriacich. Starostliví kostolníci, speváci, organisti, lektori, miništranti, i ostatní zainteresovaní, veriaci i neveriaci, skrátka všetci, boli vďační Pánu Bohu za tých, ktorí tieto misie pripravili. Veľkou vďakou a kyticami kvetov obdarili misionárov i kňazov. Zvlášť poďakovali dp. Marošovi Milovi.

Určite sv. Terezka sypala lupienky ruží na celú Prievidzu. Z misijného kríža, ktorý je symbolom našej viery, isto vytrysknú pramene milostí a lásky na toto sídlisko i celé mesto.

Obyvatelia Zapotôčiek si môžu povzdychnúť so sv. Terezkou: „Ach, koľko mám dôvodov ďakovať Ježišovi, ktorý vedel splniť všetky moje žela-

nia!... teraz už netúžim po inom, iba milovať Ježiša do zbláznenia.“

anketa

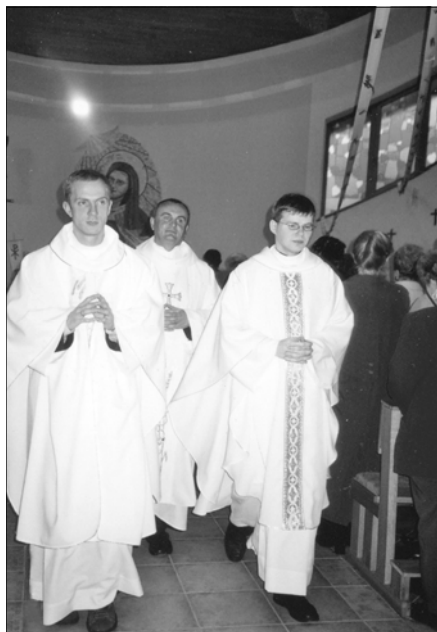
Čo vám priniesli sv. misie?

- Dalo mi to veľa. Tie užitočné kázne, úžasná atmosféra. Aj naša dcérka bola nadšená, lebo jej to dalo veľmi veľa. Tým činziakovým ľuďom to 100% prospeje. Boli tam aj ľudia, ktorí zriedka navštevujú kostol. Verím, že Boh požehná cez misie celé naše sídlisko a mesto. A práve takto, jednoducho, by som chcela poďakovať Bohu za misionárov i za nášho pána farára Maroša i za pána kaplána.

Som rada, že sa Boh sklonil nad touto farnosťou.

- Ďakujeme za ne a tiež ďakujeme za všetkých, ktorí stavali tento kostol, pánu dekanovi Mons. Jánovi Bednárovi i pánu farárovi Ondrejovi Cebovi.

- Sv. misie mi dali všetko, čo mi dáva Ježiš Kristus, svetlo, v srdci mi zostalo

to dobré, čo mi pán misionár odkázal v kázňach. Dalo sa to počúvať celé dni. Ďakujem.

- Počas sv. misií som cítila otvorené nebo a Duch Svätý sa k nám prihováral cez pátrov a hlavne pátra Ivana. Priblížili nám lásku Nebeského Otca a utvrdili nás v tom, ako nás Panna Mária miluje. Všetko mám ukryté vo svojom srdci ešte z misií spred 10 rokov. Teraz to je znova obnovené. Nesmierne ďakujem aj sv. Terezke, za jej dar ruží, ktorý na nás sype.

- Najviac sa mi páčili katechézy pre mladých a kázne. Aj to, že na misiách boli toľkí ľudia z okolitých farností.

- Na misiách sa otvorene rozprávalo o tom, čo sa mnohí kňazi nevyjadrujú.

- Všetko sa mi páčilo, bolo to osobné.

- Boli fajn, je dôležité, aby to neostalo len v priestoroch kostola, to vzácné, čo sme dostali. Je potrebné, aby sme aj my

boli pre druhých misionármi.

- Duchovné zážitky a všetko istotne počuli aj múry činziakov. Zjednotili sme sa na misiách cez Boha. Každý deň prosím za tých ľudí, ktorí nechodia do kostola. Nech Pán zborí múry nelásky medzi ľuďmi na sídliskách.

- Osobné vyznanie vo sviatosti zmiernenia a otvorené nebo pre tých, čo prijali sviatosti pomazania chorých.

- Hlavne páter Marcel bol ku nám veľmi dobrý. Všetci misionári boli vtipní, priniesli nám radosť.

- Prišla som na to, že deti treba obetovať Bohu.

- Priniesli mi radosť. Ale i smútok, že sa už skončili.

- Misie ma priblížili k Bohu a ukázali mi cestu, ako lepšie kráčať k Pánovi. Bolo to to najúžasnejšie, čo som za svojich 20 rokov zažil v Cirkvi. Ďakujem.

- **Páter Ivan:** Vnímal som ich ako jednu veľkú ponuku Boha, ktorú predostrel všetkým ľuďom a myslím si, že táto ponuka neostala bez odozvy. Ľudia úprimne a čisto prichádzali s otvoreným srdcom a hľadali v tomto prameni znovuzrodenie seba samých. To nové, možno nikodémovské. Musíte sa znovu narodiť s novým zmýšľaním, predovšetkým veľkou výzvou, ktorá aj z titulu tohto kostola sv. Terézie vychádza. Bolo vidieť na ľuďoch, že majú záujem a to je to najdôležitejšie. Vtedy aj naše srdce spolu splyva so srdcami ľudí a vtedy hľadáme spoločný, večný cieľ – cestu v Božej добрote. Id'te a učte všetky národy, aby ste boli misionármi všade tam, kdekoľvek sa denne budete pohybovať. Ja vám k tomu budem vyprosovať hojnosť milostí a darov. Záleží na vás. Čas ukáže.

Pripravili: Anka G. , Peťo Š.

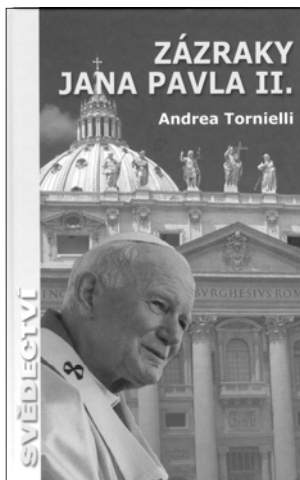
foto: A. G.

Zázraky Jana Pavla II.

První kapitola

A ZÁSTUPY VOLALY: „SANTO SUBITO! HLED SVATÝM!“

Píše se 8. duben 2005. Prostranství před chrámem svatého Petra se podobá zasedání OSN. Vyjma několika delegací (zmiňme pouze ne přítomnost zástupců lidové

Činy, s níž Svatý stolec neudrží diplomatické styky) jsou kolem rakve shromážděni nejmocnější lidé světa, představitelé všech náboženství, zástupci všech křesťanských vyznání. Na počátku pohřebního obřadu položili ceremoniáři na hladkou cypřišovou rakev rozvěšené evangelium, v němž vítr nejprve rychle listoval a poté ho jedním mocným závanem zavřel. Jako by vítr vál jen zde, jen v této části náměstí, jež představuje srdce křesťanstva a na níž muž, nyní uzavřený v rakvi, mnohokrát slavil mši. Ohnivě červená mešní roucha kardinálů vlají, pohybuje se gobelín s motivem vzkříšení, zavěšený nad vstupem do vatikánské baziliky.

Prezidenti a exprezidenti Spojených států usedají nedaleko vůdců islámských zemí, které vláda USA považuje za nepřítel Západu, lidé různých přesvědčení, často mezi sebou bojující, nyní spolu tiše naslouchají hlasu větru před rakví

Jana Pavla II.

Rovněž první část náměstí je zaplněna oficiálními delegacemi. „Téměř všechny státy světa, kromě několika výjimek jako Čínská lidová republika, byly zastoupeny svými nejvyššími představiteli...“, napsala *La Civiltà Cattolica*. „Pozornost médií upoutala nebývalá fyzická blízkost prezidenta Íránu Chatámiho, prezidentů Sýrie Assada a Izraele Kacava. Zřídka kdy se Izraelci a Arabové, křesťané a židé, Pákistánci a Indové, bílí a černí, tak přiblížili a sblížili, a to nikoli kvůli politické události, ale kvůli události z oblasti náboženství a míru... Na jeden den celá světová veřejnost, občanská i náboženská, na úrovni hlav států i národů zažila zkušenost pokojného a klidného setkání. Tato událost či lépe *zázrak* (*miraculum*), jak se psalo na více místech, by se Janu Pavlu, onomu „planetárnímu papeži“, velmi líbila. Vždyť on pokoje a smíření, solidaritu a spravedlnost ve světě povýšil na stěžejní body svého učení.“

V druhé části náměstí byly shromážděny davy, zástupy prostých věřících, kterých se za celý týden do Říma sjelo na milióny a vystáli si i dvacetihodinovou frontu, jen aby mohli na okamžik postát před ostatky papeže, jenž více než dvacet šest let vedl církev. „Byl to nečekaný a nepředvídatelný hold“, napsala ještě *La Civiltà Cattolica*, „lidé sem přispěchali nejen ze všech římských čtvrtí, z Itálie a z Polska, ale z různých částí světa. Trpělivě a klidně snášeli nepohodlí mnohahodinového čekání v řadě, aby mohli papeže naposledy pozdravit.

(úryvek) Vydalo vydavatelství Paulinky

LITURGICKÉ OKIENKO

9. júla - 14. nedeľa cez rok

Č1 - A kým ku mne hovoril, vstúpil do mňa duch, postavil ma na nohy...Ez 2, 2-5

R - Naše oči hľadajú na Pána, kým sa nezmiluje nad nami. Ž 123, 1-4

Č2 - Stačí ti moja milosť, lebo sila sa dokonale prejavuje v slabosti. Kor 12, 7-10

Ev - **Keď nadišla sobota, začal učiť v synagóge. Počúvalo ho mnoho ľudí a s údivom hovorili: „Skade to má tento?“...**

A pohoršovali sa na ňom. Ježiš im povedal: „Proroka si všade uctia, len nie v jeho vlasti, medzi jeho príbuznými a v jeho dome.“ .Mk 6, 1-6

16. júla - 15. nedeľa cez rok

Č1 - „Chod', jasnovidec, ujdí do júdskej krajiny, tam jedz chlieb a tam prorokuj!“

Am 7, 12-15

R - Ukáž nám, Pane, svoje milosrdenstvo a daj nám svoju spásu. Ž 85, 9-14

Č2 - Nech je zvelebený Boh a Otec nášho Pána Ježiša Krista... Ef 1, 3-14

Ev - **Zvolal Dvanástich a začal ich posielat' po dvoch. Dal im moc nad nečistými duchmi...**

A povedal im: „Keď kdekolvek vojdete do domu, ostaňte tam, kým odtiaľ nepôjdete ďalej..."

Oni šli a hlásali, že treba robiť pokánie. Vyhnali mnoho zlých duchov, pomazali olejom veľa chorých a uzdravovali. Mk 6, 7-13

23. júla - 16. nedeľa cez rok

Č1 - Beda pastierom, ktorí strácajú a rozháňajú stádo mojej pastviny, hovorí Pán.

Jer 23, 1-6

R - Pán je môj pastier, nič mi nechýba.

Ž 23, 1-6

Č2 - Prišiel a zvestoval pokoj vám, čo ste boli ďaleko, a pokoj tým, čo boli blízko.

Ef 2, 13-18

Ev - **Apoštolí sa zišli k Ježišovi a porozprávali mu všetko, čo robili a učili. On im povedal: „Pod'ťe vy sami do ústrania na pusté miesto a trochu si odpočinite.“ Lebo stále prichádzalo a odchádzalo mnoho ľudí a nemali sa kedy ani najesť. Odišli teda loďou na pusté miesto do samoty...**

Keď vystúpil a videl veľký zástup, zľutoval sa nad nimi, lebo boli ako ovce bez pastiera. Mk 6, 30-34

30. júla - 17. nedeľa cez rok

Č1 - ...I predložil im to a oni jedli a ešte aj zvýšilo, podľa Pánovho slova.

2Kr 4, 42-44

R - Otvor svoju ruku, Pane, a nasýť nás.

Ž 145, 10-18

Č2 - Preto vás prosím ja, väzeň v Pánovi, aby ste žili dôstojne podľa povolania...

Ef 4, 1-6

Ev - **Tu Ježiš vzal chleby, vzdával vd'aky a rozdával sediacim; podobne aj z rýb, koľko chceli. Keď sa nasýtili, povedal svojim učeníkom: „Pozbierajte zvyšné odrobiny, aby nič nevyšlo nazmar!“ Pozbierali teda a odrobinami z piatich jačmenných chlebov, ktoré zostali po tých, čo jedli, naplnili dvanásť košov... .., „Toto je naozaj ten prorok, ktorý má prísť na svet.“ Jn 6, 1-15**

Ospravedlňujem sa čitateľom Bartolomeja za chýbajúce texty v júnovom čísle. Chyba nastala pri poslednom spracovaní časopisu pred zadaním do tlače.

Tu sú chýbajúce časti textov:

Rómsky skauting

Mojím tajným snom je robiť niečo súvisiace so skautingom aj pre Rómov v Prievidzi. Snáď sa raz dočkám... Text: Alojz Vlčko Foto: Pavol Šveda

Maturity, maturity, maturity

Keď niekto z učiteľov vypadne, zastupujeme sa navzájom. Radi to urobíme jeden pre druhého. Ono sa vždy niečo nájde, ale všetko sa dá s vierou vyriešiť. Anka G.V.

K úmrtiu pátra Odila Jána Mráza

...sv. omšu za P. Odila 10. mája 2006

o 14.00 hod. v kostole Svätého Ducha v Levoči a telo zosnulého bolo pochované na miestnom cintoríne v rehoľnej hrobke. R.I.P. Text: br. Jozef Košč

Tretie prikázanie

Tam je niečo viac, jednota myslenia, súzvuk duší, zväzok lásky, modlitby kňazov a veriacich.“

Pozvánka na júnovú vychádzku

Podpis: Ida Hantabálová

Za pochopenie ďakujem.

Mária Melicherčíková

RÍMSKOKATOLÍCKY FARSKÝ ÚRAD PRIEVIDZA – mesto

Mariánska 4, 971 01 Prievidza, tel. č.: 046/542 28 01, 0903/272 814

Sobášne poučenia snúbencov vo fare

Pondelok	-	17:30	vierouka
Utorok	-	17:30	mravouka a prikázania
Streda	-	17:30	sviatosti a obrady
Štvrtok	-	17:30	rozhovor s lekárom – párný TÝŽDEŇ
	-	17:30	rozhovor s manželmi – V CENTRE PRE RODINU
(046/ 542 39 26)			

Krstné poučenia rodičov a krstných rodičov

Štvrtok	-	17:30	vo fare
Sobota	-	9:00	krst vo farskom kostole
Nedeľa	-	9:00	krst vo farskom kostole so sv. omšou
(zvyčajne na poslednú nedeľu v mesiaci)			

Zápis krstov, sobášov, pohrebov a iné

Pondelok	-	9:00	- 12:00	14:00	- 16:30
Utorok	-	9:00	- 12:00		
Streda	-	9:00	- 12:00		
Štvrtok	-	9:00	- 12:00		
Piatok	-	9:00	- 12:00		

Návšteva chorých doma

Štvrtok pred 1. piatkom	8:00	- 12:00	kaplán
1. piatok v mesiaci	8:00	- 12:00	dekan

zaopatrenie vážne chorých kedykoľvek na požiadanie

FARSKÁ KRONIKA OD 26. 5. 2005 DO 25. 6. 2006

Do farského spoločenstva sme sviatosťou krstu prijali

Klaudia Reiterová
Naneta – Mária Šujanská
Viktória Vašková
Vanda Junasová
Rastislava Lacková
Šimon Slezák
Oliver Sedlák

Timotej Šramka
Ľuboš – Christopher Ševčík
Peter Ondrisek
Diana Idrányová
Jakub Ľapušík
Rastislav Bahurinský

Blahoželáme k prijatiu sviatosti manželstva

Miroslav Kotian – Zuzana Štubňová
Ing. Milan Šemrinec – Ing. Iveta Puskajlerová
Vladimír Schmidt – Monika Fabišová
Daniel Krausko – Ivana Richterová
Igor Danko – Katarína Šimková,
Ľuboš Bielik – Ľudmila Kulichová
Mgr. Stanislav Sibert – Bc. Barbara Babušková.

S kresťanskou nádejou na stretnutie vo večnosti sme sa rozlúčili so zomrelými:

Juraj Podolan 48 r.,
Margita Selecká 75 r.,
Viktor Buday 50 r.,
Helena Zubeková 86 r.,
Ondrej Kulich 86 r.,
Vincencia Valachovičová 75 r.,
Alojz Rosinský 85 r.,

Júlia Gundová 64 r.,
Alojzia Švorcová 80 r.,
Mária Oljarsiková 62 r.,
Magdaléna Bieliková 75 r.,
Mária Paksyová 78 r.,
Milan Belák 65 r.

Odpočinitie večné daj
dušiam, Pane ...

Fotografie: titulná strana, str. 2, 3, 11, 20 - M. Melicherčíková

BARTOLOMEJ — časopis prievidskej farnosti s cirkevným schválením BÚ v B.B. č. 1127/98

Vydáva: Rímskokatolícky farský úrad v Prievidzi.

www.farapd.sk

e - mail: bartolomej@farapd.sk

Vychádza raz mesačne. Adresa: **Redakcia Bartolomej, Mariánska 4, 971 01 Prievidza**, t. č.: 046 / 542 28 01.

Teologický poradca: Mons. Ján Bednár, dekan.

Zodpovedná redaktorka a grafické spracovanie: Mária Melicherčíková, e - mail: mariamm@pobox.sk.

Redaktori: A. Gálová, B. Svítok, J. Balážová, MUDr. V. Rumanová, A. Karaková, Alojz a Karol Vlčkovci, M. Melicherčíková ml., Náklady na tlač: cca 8,- Sk.

Tlač: **PATRIA I, spol. s r. o. Prievidza**. Tlač registrovaná Okresným úradom v Prievidzi pod č. MT 1/1994.

Redakcia si vyhradzuje právo výberu a úpravy príspevkov. Nevyžiadané rukopisy nevraciam.

RKFÚ a RUŽENCOVÉ BRATSTVO PRIEVIDZA - MESTO
srdečne Vás pozýva na

11. DUCHOVNÚ OBNOVU

ktorá sa bude konať v dňoch **28. a 29. júla 2006**
vo farskom kostole Sv. Bartolomeja

Obnovu povedie:
páter Emil Gallo, MIC zo Spoločnosti kňazov mariánov,
farár v Dudinciach na tému:

Pokoj v srdci - KRISTOV POKOJ
Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam (Jn 14,27a)

PROGRAM

Piatok 28.7.2006

12,00 - 12,45	Sv. omša
12,45 - 13,45	Prednáška I.
13,45 - 14,00	Prestávka
14,00 - 15,00	Tichá adorácia / voľno
15,00 - 15,15	Ruženec Božieho milosrdenstva
15,15 - 16,00	Prednáška II.
16,00 - 16,15	Prestávka
16,15 - 17,00	Bolestný sv. ruženec
17,00	Sv. omša - celebruje P. Gallo, MIC

Sobota 29.7.2006

12,00 - 12,45	Sv. omša
12,45 - 13,45	Prednáška III.
13,45 - 14,00	Prestávka
14,00 - 14,45	Tichá adorácia / voľno
14,45 - 15,00	Prestávka
15,00 - 15,45	Prednáška IV.
15,45 - 16,30	Večeradlo
16,30	Sv. omša

Všetci sú vítaní, pozvite aj priateľov a známych !

Birmovka vo farnosti Prievidza - mesto

24. júna 2006

vo farskom kostole sv. Bartolomeja

Banskobystrický diecézny biskup
Mons. Rudolf Baláž
udelil 111 birmovancom
sviatosť birmovania.

